

Halloween Và Câu Chuyện Tôi Đi Hát Cho Đám Ma

Tác Giả: Chân Quê

Thứ Bảy, 18 Tháng 10 Năm 2008 07:44

Ngày Lễ Halloween nguyên thủy đã có cách đây 2000 năm; do một giống người thuộc chủng tộc là “The Celts”. Họ sống ở một vùng miền bắc nước Pháp; ngày nay, đa số họ sống ở nước Ái-Nhĩ-Lan (Ireland) - Thuộc Liên-Hiệp-Anh (United Kingdom). “The Celts” mừng Tết đầu năm vào ngày 1, tháng 11 Dương-Lịch. Thời điểm này đánh dấu sự mùa gặt hái. Bóng tối cùng sự lạnh lẽo của mùa Đông bắt đầu bao trùm không-gian, và sự sống. Để mừng thì nó cũng liên-hệ đến sự chết chóc của loài người. “The Celts” tin tưởng rằng trong đêm trước ngày đầu năm (tức là 31, tháng 10); những ngăn cách giữa thế-giới của sự SỐNG và cái CHẾT bắt đầu mờ nhạt. Vào đêm này “The Celts” làm Lễ mừng “Samhain” – phát-âm là “Sow-in” - (tên của một vị Thần Chết-Chóc) vì họ tin rằng trong đêm này, những hồn ma sẽ trở lại trái đất. Đó là lý do gây nên những halloween cho các mùa gặt hái của nông-dân. Tuy vậy, sự trở lại trái đất của những âm-binh này lại giúp cho con người dễ bói toán và sự mờ nhạt trở lại; để “cứu cứu” linh-đang, giúp cho họ đỡ nh sợ hãi trong suốt mùa đông dài lạnh lẽo. Đây là những điệu “Mê-Tín, Đồ-Đoan” của giống người “The Celts”.

Đến tiến hành cho buổi Lễ mừng “Samhain” họ đốt lửa thiêng và lấy các nông-sản cùng súc vật mà Tội-Tham. Trong suốt đêm này họ mặc đồ hóa-trang bằng da thú, mang mặt nạ hình súc vật như y múa bên đống lửa và xem bói cho nhau. Khi buổi Lễ chấm dứt họ bắt buổi phiêu diêu người nhà thiêng đã tàn; họ mong họ tìm kiếm lửa sự giúp họ ấm-áp suốt mùa đông buổi giá. Vào năm 43(A.D) sau Công-Nguyên – (A.D tìm kiếm đức là kỷ-nguyên của Thiên-Chúa). Người La-Mã (Romans) đã thống-trị đa số người “The Celts” trong khoảng thời gian là 400 năm. Họ phải hai buổi Lễ nguyên-thủy của người La-Mã vào ngày Lễ mừng “Samhain” của người “The Celts.”: * Buổi Lễ thờ nhốt gọi là: “Feralia”; rồi vào ngày cuối tháng 10. Nhặt tung hô, ca ngợi Thần CHẾT. * Buổi Lễ thờ hai nhặt vinh-danh Thần Pomona (Thần Cây-Trái). Trái Táo (Apple) tưởng tượng cho vị Thần này mà chúng ta tưởng tượng sự bi u hi u trong ngày Lễ Halloween bây giờ. Còn trái Bí đỏ (Pumkin) tưởng tượng cho mùa màng. Khoảng năm 800 Dương-Lịch; Ki-Tô-Giáo đã bắt đầu bành trướng tới vùng của người “The Celts”. Cho đến thế-kỷ 17; Đức Giáo-Hoàng Boniface Đệ Tứ (IV) đã chọn ngày 1, tháng 11 Dương-Lịch hàng năm làm ngày “All-hallows” hay còn gọi là: “All-hallowmas”. (Lấy từ tiếng Middle-English: “Alholowmesse” , tức là Lễ Kính Các Thánh (All Saint’s Day).

Người ta cũng tin tưởng rằng một đức đích của Đức Giáo-Hoàng mong muốn được thay thế ngày Lễ “Samhain” (thần ma-quỷ) của người thuộc chủng tộc “The Celts” vào đêm 31, tháng 10 thành ngày Lễ “All hallows-eve.”; gọi tắt là “Halloween”. Tức là ngày Lễ Mừng Các Thánh. (Chỉ “eve.” nói trên được dùng tưởng tượng như “Christmas-eve.” (Vọng Giáng-Sinh). Vào năm 1000 Dương-Lịch; Giáo-Hội chọn ngày 2, tháng 11 hàng năm là ngày Lễ Cứu Cho Các Đấng Linh-Hồn “All Soul’s Day”. Hiện tại các Nhà Thờ vẫn còn hành những ngày Lễ này. Phong-tục “Trick or Treating” (đi gõ cửa xin kẹo bánh) đã có từ rất lâu trong ngày Lễ Cứu Cho Các Đấng Linh-Hồn “All Soul’s Day” tại Anh-Quốc trong các buổi diễu hành. Người ta phân phát thức-ăn và một loại bánh gọi là “Soul Cakes” (Bánh Linh-Hồn) cho những người xin ăn. Bánh này tưởng tượng cho lửa là một người phiêu cứu cho linh-hồn những thân-nhân quá-cực của họ.

Halloween Và Câu Chuyện Tôi Đi Hát Cho Đám Ma

Tác Giả: Chân Quê

Thứ Bảy, 18 Tháng 10 Năm 2008 07:44

những đoàn xe BÉĐÉi trang bÉ súng Éng dÉng nhÉ đang đÉnh tÉn công qua Cam-BÉt. NÉu đêm qua cÉ hai không nghÉ lÉi mà vÉt biên giới, chÉc chÉn sÉ bÉ BÉĐÉi bÉn chÉt. Sau đó hai anh-em tìm đÉng quay trÉ lÉi; không còn mÉt đÉng teng dính túi. May sao khi đÉn đÉu chÉ Pleiku, có mÉt bà cÉ đÉn đÉ hÉi: “Hai cÉu bé có gì bán cho Bà không? Bà mua cho”. ChÉ còn hai chiÉc võng vì tÉt cÉ lÉng khô, đÉ dùng mang theo hai ngÉ i đã chôn đÉu trong rÉng, sÉ khi tìm đÉng vÉ sÉ bÉ phát giác là kÉ vÉt-biên. LÉ thay! SÉ tiÉn bà cÉ mua hai chiÉc võng vÉa vÉn cho hai chiÉc vé xe đÉ đi vÉ thành-phÉ. (???)

NhÉng ngày tháng sau đó, phu-quân tôi và các bÉn hÉc sÉng chung mÉt căn nhà; suÉt ngày bàn tính kÉ-hoÉch “kháng-chiÉn”. Trong khi mÉt tay chàng (cÉu bé tÉt nguyÉn); sáng sÉm theo chÉ ra chÉ bán hàng; chiÉu vÉ mang gÉo, thÉc-ăn, trái cây nuôi nhÉng ông anh sÉc dài, vai rÉng, chÉng làm ăn gì cÉ vì đang chăm lo viÉc “quÉc-gia; đÉi-sÉ”. Tôi còn đÉc nghe kÉ chàng có nuôi mÉt con gà đÉ đÉ trÉng ăn; vÉy mà mÉy ông anh nÉ lòng giÉt gà ăn thÉt; khi biÉt ra chàng cũng không giÉn đÉ, chÉ cÉi và cÉi, không trách cÉ ai...

ĐÉn năm 1978, chÉng tôi lÉi tÉ đÉng tàu, làm ThuyÉn-TrÉng, vÉt biÉn tìm tÉ-do, lÉn này có ngÉ i anh ruÉt và các bÉn cùng đi; trong đó có chàng đÉc luôn luôn sát cánh bên chÉng tôi; không ngoài mÉc-đích sang ngoại-quÉc vì Éc muÉn đÉc chÉa lãnh đÉ-tÉt. ChuyÉn vÉt biÉn thành-công dù trÉi qua biÉt bao gian khÉ, đÉn trÉng. Chàng qua Úc đÉnh cÉ, lúc đÉu É Melbourne, sau lên Sydney. RÉi chàng lÉp gia-đình và có mÉt hoàng-tÉ vô cùng khÉnh, khuôn mÉt cÉu bé đÉp nhÉ Thiên-ThÉn. Trong khi đó thì phu-quân tôi đÉc bÉo lãnh đi MÉ. Tôi gÉp chàng vào năm 2005 khi chúng tôi vÉ Úc nghÉ hè. LÉn đÉu gÉp nhau trong mÉt buÉi tiÉc mÉng hÉp mÉt các bÉn vÉt biÉn cùng tàu cÉa chÉng tôi; chúng tôi cùng đàn hát đÉn khuya. Chàng rÉt mê ca-nhÉc và khoe vÉi tôi là có hai cây guitar thùng rÉt “chiÉn”, chàng hát hÉn nhiên, lúc nào cũng tÉ tin, lÉc quan, yêu đÉi. NhÉng năm gÉp chàng sau đó tôi hát và đàn guitar cho chàng nghe nhÉ hai ngÉ i bÉn tri-kÉ. Tôi cũng vô cùng xúc đÉng khi biÉt ra chàng không chÉu lãnh trÉ cÉp cÉa Chính-PhÉ, (vì chàng đÉ tiêu-chuÉn trong đÉu kiÉn đÉ-tÉt) chàng đi làm suÉt cho đÉn ngày vào nhÉp viÉn vì không còn sÉc đÉ thÉ, (do tai-nÉn năm xÉa, khi lÉn lên phÉi chàng quá bé, lúc nào cũng phÉi mang theo máy đÉng-khí bên ngÉ i).

LÉn cuÉi gÉp chàng trong mÉt bÉnh-viÉn É Sydney là tháng 7 vÉa qua (2008); chàng vÉn cÉi vui, thanh-thÉn, nói chuyÉn tiÉu-lâm, không than van đau đÉn gì cÉ; chàng còn hÉa sÉ hát cho chúng tôi nghe nhÉng tình khúc bÉt tÉ khi chàng khÉe lÉi. NhÉn tin chàng: “Bùi Thanh Duy, tÉ-thÉ ngày 15, tháng 9, 2008. HÉng đÉng 48 tuÉi”; tÉ email cÉa ngÉ i bÉn gÉi qua sáng sÉm thÉ hai. ThÉng thì chÉng tôi không bao giÉ “check email” vào ngày đÉu tuÉn vì công viÉc rÉt nhiÉu É sÉ; chÉng hiÉu vì cÉ gì hôm Éy anh lÉi mÉ email chÉ đúng 17’ sau khi ngÉ i bÉn gÉi qua tÉ Úc. Bằng hoàng, nghÉn ngào hay tin, tôi vÉi gÉi đÉn thoÉi đÉ mua hai vé máy bay vÉ Úc. Không thÉ chÉc đÉc là có vé đi liÉn và sÉ rÉt đÉt (ít nhÉt cũng phÉi hÉn năm nghìn đô cho cÉ hai). VÉy mà khi đÉc vé trong tay, đi ngay trong đêm Éy chÉ vÉi giá 1,068 đô cho mÉt vé. Cũng tÉ giây phút đó, nhÉng chuyÉn diÉu-kÉ bÉt đÉu xÉy đÉn vÉi chúng tôi... Trên đÉng gÉn

Halloween Và Câu Chuyện Tôi Đi Hát Cho Đám Ma

Tác Giả: Chân Quê

Thứ Bảy, 18 Tháng 10 Năm 2008 07:44

Đến cửa phi-trường LAX, chúng tôi còn hơn một tiếng nữa mới bay. Trước khi chúng tôi vào phòng hành lý; xe buýt chờ chúng tôi 5miles/ một tiếng; rồi tôi đi đôi giày dép và ngồi yên chờ. Chúng tôi luôn miệng nói: “chúng tôi có con đường này đi nhanh nhất thôi!” Tôi sợ rằng tôi bị bỏ quên nghe tiếng ai thì thào “Đi đường khác đi chứ!” Đến lúc chúng tôi còn hơn một phút, tôi quyết định ý không đi vào phòng hành lý, bấm vào màn hình (máy GPS) chọn đường khác vào phi-trường, nhưng vớ ý mà chúng tôi không thực sự bay vì sau đó bị trả ra do một sự cố quan-trọng, cảnh sát tràn đầy khu vực cấm xe đi vào, đến hơn hai tiếng sau mới đi ra giao-thông. Tôi trao chìa khóa xe cho người nhân-viên làm việc của chúng tôi rồi kéo vali chúng tôi vào quầy vé. Vì là “Electronic Ticket” nên chúng tôi khi chúng tôi phải bấm máy “Computer” để lấy “boarding-pass”. Thay, có người của hãng máy bay ngoài chúng tôi hỏi. Câu đầu tiên chúng tôi nghe ông ta hỏi: “Quý khách đi đâu mà vui vàng thế?” Chúng tôi vừa trả, vừa nói: “Sydney, Australia”. Ông ta vui vẻ cười nói: “Còn kìa mà. Không sao đâu”; rồi tôi bị bỏ quên khi ông ta tiếp tục: “LIFE is too short!” Hàm ý là “Có gì đâu mà vui vì cuộc sống ngắn ngủi!” Trong lúc làm thủ tục cho chúng tôi; ông nói: “Chà! Thời gian quá, chúng tôi còn hai chỗ mà bà thì ngồi ở đây; ông phải ngồi ở góc kia.” Chúng tôi nói: “Mình sao chúng tôi có chỗ bay gấp với để đám tang người em bạn là được rồi!” Ông ta ngạc nhiên “À! Thế sao?”... Bấm máy một hồi lâu ông nói chúng tôi cho hành-lý lên cabin và đưa ra hai “boarding-pass”. Ông nhìn dò: “Có hai chỗ trống cho vợ-chồng ngồi gần nhau rồi! Vợ và anh của anh ngồi và anh của anh vai với mà ngồi nhé! Chúc quý khách đi bình-an”. Ông ta còn bắt tay chúng tôi và nói một câu tiếng Việt “Cảm ơn nhiều lắm!” trước sự ngạc nhiên của chúng tôi. Trên đường đi vào cửa máy bay, sau khi làm xong thủ tục “Check point”; tôi được nghe vợ chúng tôi là tại sao mình không đóng thêm 750US/cho một vé để lên hạng ghế “Economy-Plus” ngồi cho nó rộng rãi một chút vì hơn 14 tiếng đường chim bay lên. Chúng tôi bị trả lại đây trong phòng chờ bay đi ngoài tôi thì chúng tôi ngồi ghế “Business hoặc First-class”; tôi là “Deluxe”. Nên anh nói: “Thôi! Chỗ khó đi em, mình đi đám ma mà!”. Tôi nghe vợ cũng hài lòng song buồn vì anh. Khi ngồi vào ghế trong lòng máy bay. Anh bị bỏ quên của nhiên hỏi tôi: “Sao? Sao cái ghế của tôi mình rộng rãi quá với nè?” Hóa ra chúng tôi đã được xếp ngồi vào ghế “Economy- Plus” mà không phải đóng thêm một đồng nào (???) Chúng tôi thích-thú và tin chắc rằng Thanh-Duy (ngồi ở CH) đã “làm phép” để được ngồi của-nhiên chúng tôi. Máy bay đáp xuống phi-trường Sydney đã 6giờ sáng; anh ruột của chàng và một người bạn thân ra đón; một người đi kinh-doanh là chúng tôi có thể bay được của cấp tốc qua nhanh nhất. Tôi thầm nghĩ: “chúng tôi chọn là Thanh-Duy (ngồi ở CH) thu xếp đây!” Hôm đó chúng tôi về nhà về chúng tôi về nhà văn L-H (tác giả của “Ngựa Hổ”, “Thung Lũng Tình Yêu”, “Tóc Mây”... Bây giờ là chị Cát-Mi -chuyên mục “Giới Đáp Tâm Tình” cho “Văn-Nghệ” của anh Nguyễn-Vi-Túy). Một lần ghé qua Sydney tôi đi đây; vì L-H chúng tôi quý tôi như em ruột và phu-quân của chúng tôi rất yêu-thâm khi được đàm đạo cùng anh và Phấn Pháp cũng như chúng tôi trong đời sống. (Tôi có cảm nghĩ là kiên-thực của anh như một chiếc thuyền không đáy!) Đến buổi trưa phải đi tìm nhà Quán; đây là một dịch vụ mai táng do người Việt làm chủ, nằm ngay trong khu phố đông dân cư Việt-Nam.

Chiều hôm nay là buổi Lễ Phát Tang do một vị Trưởng-Tôn của chúng tôi. Chúng tôi thì tôi thì không-gian trong các nhà Quán thăm-u, như như. Không hiểu sao hôm nay tôi cảm thấy như có mùi hương trầm nghi ngút và tiếng kinh của tôi cảm như có mùi hương thơm rất lạ... Chúng tôi thì tôi có đi đây để các bạn đi cùng tàu với tôi năm xưa; một người tay bắt một tay sau bao năm rồi gặp lại. Rồi chúng tôi chung quanh quan-tài chàng mà chúng tôi không-nh. Chàng nằm

Halloween Và Câu Chuyện Tôi Đi Hát Cho Đám Ma

Tác Giả: Chân Quê

Thứ Bảy, 18 Tháng 10 Năm 2008 07:44

đó hai tay chộp lên ngực, thanh thản im lìm như đang ngủ rồi t say. “Phép lạ” xảy ra khi mọi người thấy chuyện tôi làm hòa với người anh ruột (sau bảy năm trời giận hờn không liên lạc nhau vì những chuyện đáng tiếc trong quá khứ! - anh cũng vừa từ Melbourne bay qua Sydney). Ông anh chuyện tôi từng nghe nói cao lớn; hiên-ngang y như tính-tình của anh. Hình như anh không nghĩ tới lòng ai khi từ chối đi với anh, dám nói chuyện sự thật. Vậy mà tôi thấy anh khóc như trẻ thơ khi đứng bên quan-tài chàng; anh nâng-niu đôi bàn tay chàng bằng giá; anh và chuyện tôi cùng các bạn đứng trước cửa di-nh chàng tâm-sự với dài trong những ngày giờ cuối tiên của. Sau buổi Lễ Phát Tang thì quan-tài bắt buổi đóng cửa; không được mở ra nữa để đi hôm sau làm Lễ Di-Quan đến nghĩa-trang. Bạn có một người bạn thân của chàng vừa từ Brisbane (Queensland) bay xuống đây; đây cũng là người “tài-công” (chúng chuyện tàu của chuyện tôi). Anh vô cùng đau khổ vì không được nhìn mặt chàng lần cuối; mọi người hẳn ngỡ ông quản-lý nhà Quản nhân quản tài ra; những ông không dám; báo là phải liên lạc xin phép Hòa-Thảo để “niệm chú” sao đó... Chúng tôi thấy ông nói chuyện với người bạn thân hai phút rồi phút mà với không liên lạc được. Chuyện tôi bỗng cảm thấy nguy hiểm: “Nếu em có linh-thiên thì cho các anh nhìn thấy mặt em lần nữa đi!” Liên tục thì; ông quản-lý nhà Quản nhân đi đến quan-tài và nói: “Tôi không cách nào liên lạc được với Hòa-Thảo, đành phải phá vỡ quản-lý ra; đây là mặt điếu của một kẻ của thế-tế tang l. Thôi vậy chờ biết sao; để cho anh-em còn nhìn mặt nhau lần cuối chứ!” Chúng tôi rồi rít cảm-nhận ông; không khí bỗng trở nên vui tươi vì mọi người nói chuyện với chàng (người CHỢ T) khi nhấc lên những kệ-niệm bên Việt-Nam đến khi vượt biển rồi qua Úc. Tôi cũng nói đùa: “Ở bên Việt-Nam bây giờ có phong trào ca-sĩ đi hát show cho đám ma; có cả ban nhạc đàn, trống như trong phòng trà vậy. Đây là những ca-nhạc-sĩ chuyên-nghiệp vì hát rồi tay chộp không phải hát đâu đâu!” Không nghe câu nói giận của tôi thấy linh-ngh vì sáng hôm sau (ngày Di-Quan); vừa bước vào nhà Quản tôi gặp ngay Phi-n-Đan; (cô bạn gái mà tôi đã dưng dưng với người bạn trai vì không được quan-điêm trong những cách “Chuyện Chuyện”, từng nghe rằng không gì hạn chế tình bạn đã rồi rồi) không nghe cô chửi đến ôm chầm lấy tôi, rồi nói với tôi rằng: “Đôi người người quá, thôi bỏ hết giận hờn đi nhé!”... Tôi là bạn của một và xin-lời bạn hi vọng. Sau đó chúng tôi như thấy bao nhiêu là tình bạn được kết nối trong ngày tiên của chàng với cõi vĩnh-hạnh. Như là phu-quân của chuyện Lễ-Hạnh nói với chúng tôi sau đó: “người CHỢ T thấy linh-thiên vì anh là một chất keo gắn bó với những tình gia-đình, tình bạn đẹp”. Tôi giật mình khi nhìn ra chàng đang tiếp tục “làm phép lạ”... Thấy rồi bắt gặp buổi tiên của hôm nay bỗng biến thành một buổi nhấc Thính-Phòng thấy tâm cúng thân tình; tôi chính-thực là một Ca-Sĩ hát và đàn cho đám ma (điếu mà tôi đã trêu đùa trước đó!) có cả tiếng đàn Keyboard của phu-quân tôi và tay đánh Bass chuyên-nghiệp cho các phòng trà ở Sydney. Cô bạn gái tôi làm M.C, giới thiệu phu-quân tôi với tôi -cách là một Thủy-n-Trần; một người anh tinh-thần của chàng, lên chia sẻ những kệ-niệm buồn vui. Tôi nâng niu ôm cây guitar thùng yêu quý mà chàng đã khoe với tôi lúc sinh thời. Trước khi hát; tôi nói với mọi người: “Các anh-chị thấy là cái xác chàng nằm kia chút nữa sẽ đem hỏa táng để trở về tro bụi; nó không còn gì nữa vì hồn chàng đã lìa khỏi xác; được những linh-hồn này đã nhập vào di-nh này. Vì tôi chia sẻ thấy một hình nào đó như như thế; đôi mắt biết cảm, đôi môi cùng khuôn mặt riêng. Chàng đã từ già cõi đời ô-trần này; chàng rất vui khi được bay về cõi vĩnh-hạnh. Người ta thường nói SỰ NG là người; CHỢ T là ma. Tôi không tin vậy vì tôi biết chuyện chàng đã trở thành Thiên-Thần; vì cảm thấy đi chàng là những chuỗi ngày sống tốt lành, nhân-hậu. Tôi nghe nói hôm cuối cùng trong bệnh-viễn chàng với đem cho tiên mặt của-quan tâm-thi. Thiên-Thần mới có thể làm phép lạ, như chàng đã và đang làm cho chúng tôi đây...”Sau đó tôi đến cửa di-nh để hát cho chàng nghe một liên-khúc: “... Hết rồi nào hóa kiếp thân anh; để mặt mai anh về làm cát bụi; ôi cát bụi tuy rất với, mặt trời soi mặt tôi phơi rong

Halloween Và Câu Chuyện Tôi Đi Hát Cho Đám Ma

Tác Giả: Chân Quê

Thứ Bảy, 18 Tháng 10 Năm 2008 07:44

ch...N...ng có h...ng b...ng đôi môi anh; m...a có bu...n b...ng đôi mắt anh... T... lúc đ...a anh v... là bi...t xa nghìn trùng..." Và r...i tôi ôm l...y quan-tài chàng mà khóc ng...t.Sau đó, thân b...ng quy...n thu...c cùng u...ng v...i chàng m...t ly r...u cu...i cùng ti...n đ...a (chai r...u đ... do ông anh ch...ng tôi đem đ...n cúng). L... Di-Quan đ...c c... hành tr...ng th...; v... Hòa-Th...ng và Ban H...-Ni...m t...ng kinh đ...n đ...u, theo sau là c...u bé con trai chàng c...m di...nh B... đi bên M... v...i gia-đình anh-ch...em b...ng h...u; nh...ng vành khăn tang tr...ng trên đ...u; nh...ng vòng hoa t...i qu...n quýt theo chàng, xe tang ghé qua hai căn nhà chàng đã c...-ng... lúc sinh th...i. Hàng cây đ...a do chính tay chàng vun tr...ng cao ngun ngút đ...ng nh... đang nghiêng mình theo gió v...y ti...n đ...a. Gió mùa Xuân Sydney m...n man ve vu...t trên t...ng nhánh cây ng...n c... v...nh bi...t chàng.Tr...c khi r...i nghĩa-trang, chúng tôi đ...n đ...n dò con trai chàng. "R...ng: Cha con đã s...ng h...t m...t đ...i g...ng m...u, gi... Cha ra đi, con ráng ngoan ngoãn v...i M..., nh... nghe l...i các Bác, các Dì, h...c gi...i và s...ng t...t lành đ... nên ng...i ích qu...c, l...i dân con nhé!" C...u bé tròn xoe m...t l...ng tai nghe và cúi đ...u d...nh... Đi ra ch... đ...u xe, có chi...c lá vàng b...ng r...i nh... trên vai, tôi m... r...ng lòng bàn tay đón l...y và c...m nh... có ti...ng th... dài lung linh trong n...ng ...m. Sáng s...m hôm sau ph...i bay v...Trang-Tr...i c...a chúng tôi ... Brisbane (Queensland) cùng v...i ng...i b...n "tài-công"; anh cũng là m...t trong nh...ng ng...i Vi...t-Nam đ...u tiên v... vùng này làm nông tr...i. trên đ...ng ra phi-tr...ng ch...ng tôi b...o: "Lúc sinh th...i, Thanh-Duy (ng...i CH...T) hay đùa l...m, không ch...ng anh chàng không mu...n chúng ta r...i Sydney đâu!" Li...n ngay lúc đó có đ...n tho...i c...a phu-nhân anh "tài-công" g...i vào máy c...a ng...i b...n xin đ...c nói chuy...n v...i ch...ng, ch... nói r...ng đúng chính xác 3 gi... sáng (không h...n, không kém) có ng...i nh...n (Text) vào đ...n tho...i c...m tay c...a ch... b...o r...ng chúng tôi còn b...n v...i đám ma nên ch...a th... v... l...i Trang-Tr...i hôm nay. Ch...ng ch... la l...n: "Đâu có, t...i anh đang trên đ...ng ra phi-tr...ng đây mà." Ch... cũng cho bi...t đã c... g...ng g...i l...i s... đ...n tho...i đó nhi...u l...n mà không ai nh...c máy c...; mà anh thì không mang đ...n tho...i c...m tay c...a anh theo, r...i ch... còn h...i "ai mà phá k...-c...c v...y?" Tôi m...m c...i bi...t ngay đó là Thanh-Duy (ng...i CH...T!). Tôi b...o: "3gi... sáng là gi... Chúa ch...t, linh l...m..." r...i tôi lâm râm đ...c kinh c...u nguy...n cho linh-h...n chàng trong khi m...i ng...i trên xe đ...u nhúu mày suy nghĩ (???) Khi v... đ...n Trang Tr...i, trong b...a c...m t...i, anh ch...ng m...i ch... vào cái gh... tôi đang ng...i mà k... r...ng: "Th...t là l... lòng, hôm tr...c chu...n b... ra phi tr...ng xu...ng Sydney đi đám ma, t... đ...ng tôi th...y cái áo c...a Thanh-Duy (ng...i CH...T) t...ng tôi cách đây m...i lăm năm treo trên cái gh... này" R...i anh quay vào nhà b...p h...i v...: "Cái áo đó đâu r...i em?" Cô v... nói: "Em th...y nó rách ... l...ng nên đem b... thùng rác r...i!".... Câu chuy...n t...ng ch... có th..., nào ng... sáng hôm sau trong b...a đ...m tâm anh ch...ng h...t h..., h...t h...i ch...y ra phòng ăn, tay c...m chi...c áo mi...ng l...p b...p nói không nên l...i: "Tr...i đ...t ...i! Nó đây nè!" Chi...c áo nghĩa-tình ...y đã đ...c m...t bàn tay vô hình gi...t s...ch s..., th...m tho và n...m ngay ng...n trong phòng anh!" (???) Không th... t...ng t...ng đ...c, ch... v... nghe xong tái xanh m...t mày vì s... . Phu-quân tôi c...i trong khi tôi qu...n l...y chi...c áo ôm tr...n trong vòng tay và xin đ...c gi... làm k...-ni...m.Ng...i CH...T l...i ti...p t...c "làm phép l..." trong hôm r...i n...c Úc bay v... M...: khi ra đ...n phi-tr...ng, tôi không có gì đòi h...i, th...c-m...c v... ch...ng...i trên máy bay vì nghĩ r...ng h...nh-phúc quá đ... khi đ...c ti...n đ...a chàng v... bên kia th...-gi...i; th...c hi...n đ...c câu "Nghĩa T... Là Nghĩa T...n", nh...t là g...p l...i b...n bè, anh-ch...em gia-đình đã h...t gi...n, thôi h...n. V... ph...n chàng, gi... ch...c cũng m...m c...i n...i chín su...i. Đ...n qu...y l...y vé chúng tôi không ph...i x...p hàng ch... đ...i, không ph...i t... dùng máy "Computer" làm th...-t...c "check-in", cũng có m...t nhân-viên ng...i Úc ng...i ... qu...y ngo...c tay g...i chúng tôi đ...n. Đ...a "Passports" xong ông ta b...m máy r...t lâu và b...o r...ng xin ch... đ...i vì máy tr...ng...i, đ...ng m...t h...i tôi đ... ý b...ng tên ông là "Nick"; ch...ng tôi b...o nh...: "Nick là ch... vi...t t...t tên c...a ông Thánh Nicholas; mà Thánh Nicholas là "Ông Già Noel". Tôi nhìn k... khuôn m...t đôn-h...u nghiêm-trang c...a ông v...i hàm râu tr...ng nh... tuy...t, tôi b...ng nói v...i ch...ng tôi là xin ông l...y cho cái gh...

Halloween Và Câu Chuyện Tôi Đi Hát Cho Đám Ma

Tác Giả: Chân Quê

Thứ Bảy, 18 Tháng 10 Năm 2008 07:44

“Economy” ngái ngoài đä tôi có thä đi täi, đi lui trong máy bay cho đä, không phäi đánh thäc ngä khác đäy trong đêm khuya. Chäng tôi chuyän läi läi, ông ta không nói gì cä vì vé đang in ra. Sau đó ông chäm rãi bäo chúng tôi đä hành-lý lên cän; giäng ông run run nói bäng tiäng Anh: “Rät tiäc là hai ghä đã đäc säp xäp. Nhäng mà chängäi này sä rät thoäi-mái cho ông-bà. Xin chúc quý khách thäng lä bình-an.” Chúng tôi cäm-nä ông và quay ra đi lên cäng. Chäng tôi chät nhìn vào vé “boarding-pass”, anh säng sä khi có đóng đäu là “Business-Class”; tôi cũng đäng chät trän và hoàn toàn không tin vào đôi mät mình. Tôi läc đäu buät miäng bäng tiäng Mä: “No way! No way!” (Không thä nào nhä thä đäc). Cho đän lúc vä chäng chúng tôi väa ngäi vào ghä máy bay, ngä i tiäp viên hàng-không ân cän, niäm nä mang näc cam täi đän ngay, tôi mäi nhä ra là mình đang khát khô cäc. Máy bay cät cánh tôi ngä ghä ra näm thäng nhä trên giäng, đäi läng läi có máy đäm bóp. Lúc bäy giä tôi mäi tin là chàng hóa phép nhä mät quà täng län näa cho chúng tôi. Chäng tôi nói đùa: “Thanh-Duy trä tiän show đi hát đám ma cho em đó!” Tôi thäy mình läng läng bay bäng nhä nhân-vät säng trong các câu truyän thän-thoäi, cä tích hoang-đäng. Tôi nhä có ngä i bäo räng nhäng ngä i SäNG tät lành khi CHäT đi hä rät linh-thiên, đäng nhä hä đäc Thäng-Đä cho quyän năng ban xuäng trän-gian nhäng phép nhiäm màu. Chä lä mät đäu là tôi không hä tham-lam xin xä thì chàng (ngä i CHäT) läi cho.

Chäng tôi thì nói anh rät an-tâm khi nghĩ vä cäi vĩnh-häng, (näi Thanh-Duy đang) điäm cuäi cùng mà tät cä mäi ngä i chúng ta bät buäc phäi đän. Vä läi California đúng mùa Lä Halloween, tôi phäi viät läi câu chuyän thät này vì chúng tôi muän là chäng-nhân cho sä liên hä giäa ngä i SäNG và ngä i đã CHäT. Không phäi CHäT là HäT nhä suy nghĩ cäa nhäng ngä i vô-thän, vô-tôn-giáo. Tôi cũng cäm nghiäm ra räng “Cäu Nguyän” väi lòng thành vô-vä-läi sä tìm đäc sung-túc, an lành. Tha-thä không oán thù sä cäi bä nhäng oan-khiên hä-läy buäc ràng , cäm giä ích-kä cho riêng mình sä bä läy mät và cho đi không chäng mäc thì sä đäc täng läi vô biên./.

(California- Mùa Lä Halloween 2008).